

13
1. 1
2. 1
16
1.
16
1.
16
1.
2-0
16
1.
16
1.
16
1.

499.

THESES

De

IVRE PVBLICO.

D. O. M. A.

Permissu superiorum

PRESIDE

Clarissimo & Consultissimo Viro

DN. CVNRADO RITTERS-

HVSIO JC. ANTECESSORE

& Confilario Norico, Præceptore
suo observando

Publica disquisitioni subjecta

à

WOLFGANGO-HEINRICO Ruprecht,
Suinfurtensi Francone.

*In Academia Altorphina auditorio Ictorum
Welschiano.*

Ad diem XIX, Martii,

ANNO

M D C X I.

ALTORFII,

Apud Cunradum Agricolam.

Clarissimo Viro

DN. GEORGIO Ruprecht/
JVNIORI, V. J. D. FRATRI
SVO GERMANO

NEC NON

Prudentissimo Viro

DN. JOHANNI Nerten/ CIVI
AC SENATORI SVINFVR.
TENSI, SORORIO
SVO.

Has de Jure Publico theses

Honoris & Amoris testif. gratiã

dedicas

Wolfgangus Henricus
Ruprecht/ auctor &
Respondens.

DE JURE PVBlico.

THE SIS I.

VIta civilis in societate est: Societas in commercio & imperio. ^aVnde prudentia cōmunis, (societatis humana conservatrix. ^b) duplex: altera œconomica ad commercium: altera Politica ad imperiū spectans. ^cEodem planè sensu *Jctis jus humanum* ^d aliud publicum, aliud privatum. Publicū est quod ad statum rei Romana spectat. ^e

a) Lpsf. 2. civ. doct., sive polit. 1 (b) v. Lpsf. 3. c. D. 1. (c) Aristot. 6. Ethic. ad Nicomach. 8. (d v. Donell. 2. comm. 3. (e) l. 1. § huius studii ff. de J. & J. § huius studii. J. cod.

II.

Jus publicum, (de quo in Pandectis tractari manifestum est. ^a) in sacris sacerdotibus & magistratibus consistere *Vlpianus* scribit. ^b *Vitiosè. Nam jus sacrum, quod circa sacra & sacerdotes versatur, ad publicum non pertinet.* ^c *Ad illud autem pertinent res publica, quas Vlp. silentio perperam prateriit.*

a) Wesenb. in *ff. de J. & J. nu. 14.* sibi in *π. ff. d. jurisd. num. 4.* contrarius nullam in Digestis de jure publico tractationem institutam esse scribit. Sed Cabot. 1. disp. jur. publ. & priv. 1. distinguit inter jus merè publicū: & jus publicum ad privatum deflectens. Illud in Pandectis omisissum

esse putar; Hoc verò non item, Ego indistinctè statuo, juris publici tractationem etiam Pandectis esse insertam, sed brevissimã. Non, quòd Pandectę sint compilatę ex Jctorũ lib. quorum officiũ olim (Hodiè secus est, Bart. in tr. de regim. civ. nu 6. P. Heig. q. jur. civ. et Saxon. p. 1. q. 11. in pr.) diversum erat ab officio moderatoris Reip. in quo juris 'publici cognitio requirebatur, teste Anton. apud Cic. 1. de orat. Legimus .n. apud eundem Cice. 3. de orat. & Pomp. in l. 2. § post hos quoq; 46. ff. de O. J. multos Jctos fuisse non tantum juris privati, sed & publici peritissimos. Sed, quod magna in publicis rebus facta fuerit mutatio, post veterum prudentum, ex quibus ff. constant, tempora; vt sic non potuerint multa in Pandectis poni de jure publico, vt pote jam quadantenus ab rogato aut mutato l. 1. § Sed si quæ. 10. C. de vet. jur. E. nucl. Accedit, quod veterint Imp. ea Pandectis inseri, de quibus cautum est in libris Codicis l. 6. § similiq; modo, 15. C. d. tit. Extat autem juris publici expositio plenior in Codice. Giph. in Oecon. lib. 49. ff. Quamvis & in eo parcitius de jure publico, quam de privato actum fuerit, fortè quod jus publicum minus sit in vsu necessarium Cicer. 1. de LL. ideoq; prolixius non tractandum arg. l. legavi. 25. ff. de liberat. leg. aut verius. quod Imp. vt L. Regia legibus solutil. princeps. 31. ff. de LL. maluerint Rempub. regere arbitrio, quam scriptis legibus Cabot. d. lib. 1. disp. jur. pub. & privat. c. 1. Wesenb. in Oecon. lib. 1. C. (b) in l. 1. § huius studii, ff. de J. & J. (c) l. vt inter. 20. C. de SS. Eccles. Juris publici enim finis est vtilitas publica Cic. 3. de LL. d. l. 1. § huius studii, ibi: publicè vtilia &c. Sed juris sacri finis principalis est cognitio & cultus Dei v. Donell. 2. comm. 3. & 6. Fr. Rosell. disp. de J. publ. th. 10. Gratianus quidem jus sacrum sub publico cõprehendit in c. jus publicum dist. 1. Nec mirũ, Cum hoc ipsius postulaverit religio, cuius vestigia imitari nos non decet. Quis enim ignorat, jus sacrum Pontificiorũ, cę quorum numero fuit Gratianus Monachus Bononiensis

Vult.

Vult. in proleg. J. R. de studio jur.) excogitatum esse, non in honorem Dei, sed ad firmandum regnum Pontificium; ideoque pro varietate temporum sæpè variatum Rosell. d. disp. th. 11. post Alberic. de Rosat. in l. benè à Zenone. nu. 18. C. de quadr. proscript. Marfil. de Manandro Patavin. p. 2. defens. pacis, c. 2. & c. 5. aut. Bruti fulm. sub tit. crimen sacrilegii. pag 84 & seqq. Vlpianum quid moverit, quod iuri publico, sacrum subjunxerit, non satis constat. Nam Romani, cæteroquin Ethnici, religionem pro tempore interpretati non sunt, sed sacris imperia servire non dubitârunt, omniaq; post religionem ponenda duxerunt, etiam in quibus summæ majestatis decus conspici voluerunt, si credimus Valerio Maximo & Arnolde Clapmario. 5. de arcan. Rerump. 4. adversus Machiavellum, Donellum 2. comm. 6. et Fr. Rosellum d. th. 10. (d) Fr. Rosell, in disp. sua de J. publ. th. 12 & 60. Diff. Cyn. in l. 1. § huius studii, ff. de J. & J. Arnold. Clapmar. lib. 1. de arcan. rerumpub. c. 21. Videtur & plura omisisse Vlpian. in sua juris publici circumscriptione, quasdam nimirum personas ad Reipub. statum pertinentes, ut opifices, negotiatotes &c. Sed rectè hanc in rem Bartolus in tr. testimon. num. 91. Alii, scribit, sunt negotiatores, alii alia ministeria exercentes; Hi sunt omnes auctus ad civilem vitam ordinandam. Licet tamen prædicta ad finem civilis boni inventa sint: tamen homines vtuntur his ad finem proprii boni, scil. vt propriam substantiam augeant: & sic secundum vsum pertinet magis ad prudentiam Oeconomicam, ita Bart.

III.

*Consistit igitur jus publicum in magistratib.
Et rebus publicis. Magistratus aut est summus
a aut Inferior. Summus^b summam in tota Rep.
auctoritatem et Imperium obtinet. Inferior parti
Reipub. præst.^c*

A 3 Qui

a) Qui summam in Repub. potestatem obtinet, non quidem propriè magistratus dicitur, vt docet Magnificus Dn. Prorektor & Doctor noster Scip. Gentil. 2. de iurisd. 27. Attamen hîc magistratus nomen illi tribuimus, non secus ac successionem ex testamento dicimus legitimâ, quamvis tantum successio ab intestato propriè legitima dicatur l. lege obvenire. 130. vbi Gæd. ff. de v. s. (b) Qui est vel Monarchicus, vel Polyarchicus; & hic vel Aristocraticus; vel Democraticus. Aristot. 3. Polit. 5. Althuf. c. 32. Polit. & l. 1. J. R. c. 8. Solent autem Politici disputare, quænam Reip. forma, inter Monarchiam, Aristocratiam & Democratiam sit optima? Mixtam ex illis tribus præfert Polyb. l. 6. Monarchiam cæteris anteponunt Hieron. Cagnol. de regim. boni princ. num. 46. Lips. 2. polit. 2. P. Gregor. lib. 5. de Repub. c. 3. & 4. & lib. 21. Syntax. art. mirab. c. 4. Fr. Patrit. lib. 1. de regno & regis instit. tit. 3. Pro quibus facit c. in apibus. 7. q. 1. Aristocratia palmam defert clariss. affinis meus Ioh. Bapt. Lenccius obs. polit. 282. & Frideric. Tilem. disp. Pand. 2. th. 10. p. 1. qui etiam scribit Apostolorum statum fuisse Aristocraticum, auctoritate Jo. Calvini lib. 4. instit. 6. § 9. & c. 20. § 8. cui adde Guliel. Witakerum de Pontif. Rom. controv. 1. aduers. Bellar. & Abrah. Scultet. in Synthesi doctrinae Epiphani c. 21. Democratiam laudat Machiavellus in discurs. ad Livium. Lambertus Danaus. 1. polit. Christ. c. vlt. considerandam suadet naturam assuetudinem populorum, virtutem, libertatem, divitias, nobilitatem, magnitudinem loci, aliasq; circumstantias: & his convenientem Reip. statum deligendum esse, pugnantem, vel non constituendum, vel constitutum statim tollendum ac mutandum. His jungantur quæ scribunt Aristot. lib. 4. polit. c. 1. & 12. Bodin. 5. de Repub. c. 1. Fr. Patric. lib. 1. de instit. Reipub. tit. 41. Bart. in tr. de regim. civit. num. 15. & seqq. Tilem. s. cit. loco. Ego hæc Politicis dijudicanda relinquo, (c) v. Vult. 1. J. R. 11. & 12.

Magistra-

IV.

Magistratus summi^a (ut in Imperio Romano, principis^b) hac ferè jura^c sunt: Leges condere, easq; interpretari, abolere:^d Bella indicere ac finire:^e Magistratus constituere:^f Monetas cudere. & vectigalia & tributa exigere:^h Potestatem vitæ & necis, & provocacionem extremam habere:ⁱ &c.

a) Sive is sit Monarchicus, sive Polyarchicus Nam quoad imperii jura Rerumpub. species non discriminantur Frider. Tilem p. 1. disp. 2. Pand. th. 8. (b) Principem (scil. Romanum) legib. solutum esse Vlpian scribit in l. princeps, 31. ff. d. LL. sed quibus? An legib. caducariis, Iulia nimirum & Papia? vt vult Cuiac. 15. obl. 30. An legib. pœnariis: vt Græci interpp accipiunt. An tantum solennitatibus legum? vt opinatur Coraf. 2. miscell. 4. & 5. & Donell. 1. comm. 17. An verò legib. tantum videtur esse solutus? vt existimat Gothof. in d. l. 31. Puto principem omnibus legibus merè positivis solutum esse, non verò divinis, naturalibus & genericis, cum Vult. in § sed & quod principi. J. d. 1. N. G. & Civili. Fachin. 1. contr. 2. & præceptore meo Dn. Gottfrido Müllero disp. feudal. 2. th. 1. Hinc cum contractus ferè omnes sint juris gentium l. ex hoc jure. 5. ff. de J. & J. sequitur principem contractum suum servare teneri. Lopez. l. 1. animadvert. c. 35. Diff. Bart. in l. Cæsar. ff. de publican. & vectigal. A. Gail. 2. obl. 127. num. 8. Cæterum principatus seu Imperii Romani axioma, sive Monarchia Romana, translata est à Græcis ad Germanos, non beneficio Papæ, vt ineptè gloriantur Pontificii Alphonfus Alvarez cap. 6. specul. summ. Pontif. & Imp per cap venerabilem, 34. § verùm illis, vbi Innocent. & Panorm. num. 18. X.

18. X. de elect. ac novissime Rob. Bellarminus singulari libro, quem refutarunt nostri, ex professo Francisc. Junius Biturix; sed jure belli & victoriæ, Dresser. Isag. hist. millen, 5. & sic justo titulo, § item ea. 17. J. de rer. divisi. An autem illa Romanorum Monarchia, etiamnum sit penes Germanos? disputatur. P. Costal. in l. de quibus. 32. ff. de LL. omninò dubitat, an adhuc sit Imperium Romanum, aut vbinam sit. Bodinus verò c. 7. methodi historiarum & 2. de Repub. 6. & 4. de Repub. 2. negat Imperatorem Germanicum Monarcham esse, Sed pro Monarchia Romana adhuc durante apud Germanos, acerrimè pugnant Osiander ad c. 7. Daniel. Phil. Melanrh, in præfat. Chronic. Carion; Matth. Dresser, in orat. de quatuor Monarch. & in peculiari sua de quarta Monarchia orat. Schleidan. de 4. summ. Imper. lib. 3. & passim per to. tr. Bart in l. hostes, 24. num. 3. & seqq. ff. de capt. & postlim. revers. & super const. ad reprim. ad § totius orbis nu. 8. Hostiens. in c. per venerabilem. § videbatur. X qui filii sunt legit. Panorm. cons. § 1. nu. 1. p. 2. Felin. in c. cum non liceat. 12. num. 10 & seq. X. de præscrip. Goden cons. 1. sub tit. quom. & qual. Imp. & reg. Roman. primò fuer. ap. pop. Rom. nu. 5. 6. & 7. Fr. Zoanetus in tr. de Rom. Imp. nu. 48 & 135. Georg Lorich, cons. 2. de vindic. Germ. in exteros Heig q. 2. num. 18. & seqq. p. 1. P. Gregor. lib. 6. de Repub. c. 13. Treutl Vol. 1. Disp. 1. th. 5. lit. a. Ego hanc litem meam non facio, sed eam aliis, juris Germanico-Roma, publici peritis relinquo. (c) Vocantur jura maiestatis, regalia majora, jura Imperii Dd in c. vn. quæ sunt regal. A. Clapmar. 1. de arcan. rerum pub. 10. Suntque hæc jura maiestatis ita propria, vt individua sint, & communicari cum nemine vquam possint Cyn. in l. si viva matre. 3. C. de bon. matern. Bald. in l. omnes. 4. C. de præscript. 30 annor. Neq; tamen hinc, neq; aliunde rectè colliges, adversus Principes (superiorem recognoscentes, læsa maiestatis crimen (de quo vt & aliis criminibus publicis
v. Vult.

v. Vult. 1 J R. 47 & 2 J R. 19 non committi Gothofr. ad
l. 1. ff. ad L. lul. majest. Diff. Socin 2. conf. 275. Mynsing.
Resp 44. (d) l. 1. 3 8. & vlt. C. de LL. l. placuit. C. de judic.
Locale tamen legem (quam statutum appellare solemus,
c. vt animarum, 2. de constit. in 6.) etiam magistratus infer-
rior, in suo territorio perpetuam dignitatem & jurisdic-
tionem habens conderè potest Bart. in l. omnes. 9. num. 8. ff.
de J. & J. Borch. c. 5. de feud. num. 37. And. Gail. 7. de P. P. c.
6. num. 10. dummodo adhibeat superioris consensum arg.
c. cum consuetudinis. 9. X. de consuet. Bart. in d. l. omnes.
9. num. 7. ff. de J. & J. Bald in l. 2. in 3. notab. C. eod. al-
legati à Wesenb. in ~~ca.~~ num. 3. ff. de LL. Diff. Jason. in d. l.
omnes num. 26. & Bolognet. ibid. Hic non incommodè
quæritur: An interlocutio Principis, quando scilicet inter duos
de re aliqua interloquitur, habeat vim legis generalis? Neg.
nisi princeps expresse dixerit, se illam interlocutionem vim
legis generalis obtinere velle. l. 2. & 3. C. de LL. lul. Pac. 1.
Antin. 17. Diff. Duaren. in comment. ad tit. ff. de Constit.
princip. (e) l. neminem 17. C. de re milit. lib. 12. Wesenbec.
conf. 46 n. 8. Nec enim bellum justum est: nisi quibus neces-
sarium. Samnit. apud Liv. lib. 9. decad. 1 in prin sed qui supe-
riorem recognoscunt, possunt coram eo institutis actioni-
bus res repetere, injuriasq; sibi factas vlcisci l. 13 ff. quod met.
caus. l. 14. C. de lud. Lamb. Dan. 7. Polit. Christ. 3. Est autem
jure belli indicendi nullum ferè majus jus majestatis. In bel-
lorum siquidem suscipiendorum rationibus, uniuersa Rei-
pub salus vertitur. Quo itaque res ista periculosioris aleæ
plenior, eò majore consilio atque deliberatione suscipienda,
Herm. Kirchner. disput. Polit. 2. th. 5. lit. Q. Videatur de re
militari P. Gregor lib. 19. Syntagm. & lib. 11. de Repub & in-
tegrè hac de re cõscripti tractatus D. Alberici Gentilis, Geor-
gii Obrechtii, Henrici Bocerii, &c. & passim feudistæ: Ex qui-
bus seqq placet excerptere quæstiones. 1. Q. Num Pontifi-
ci jus bellandi competat? N. arma enim Pontificis debent

B

esse

esse fletus, orationes, lachrymæ c. non pila, c. reprehensibile. c. conveniens. 23. q. 8. c. si quis vult. distinct. 36. Diff. Alphonsi, Aluarez, c. 16. de potest. & jure Pontif. num. 7. II. Q. Num omnes evocati à principe ad bellum ire teneantur? Et quidem jure Romano ferè omnes, (paucis exceptis de quibus Vigel. p. 1. meth. 1. ciu. lib. 3. c. 20.) coacti fuerunt ad militiam, & pro gravi delicto habitum detrectare munus militiæ, adeo ut C. Vettienus æternis vinculis à Senatu Romano punitus fuerit, ejusque bona publicata, quod sinistra manus digitos, ne bello Italico militaret sibi absciderat, referente Valer. Maxim. lib. 6. c. 3. Censuit enim Senatus, inquit Historicus, eum, qui honestè spiritum in acie profunderè noluit, turpiter in catenis consumere spiritum suum debere. Sed hodie distinguendum est: aut enim invaditur principatus, nec militum copia haberi potest: aut non. Priori casu omnes idonei cogi possunt ad militiam. Posteriori casu, nobiles tantum & habentes feuda militaria, obnoxia huic muneri: reliqui, principi vectigalia & indictiones solvunt, vt ab hoc munere subleventur Panormit. in c. sicut & infra num. fin. X. de jurejur. P. Gregor. lib. 11. de Rep. c. 3. num. 12. vid. Clariss. Dn. Præf. & Præcept. mei, Conradi Rittershusii, partit. feud. lib. 2. c. 7. III. Q. Num negotiatores possint militare? Negativam indistinctè (nulla videlicet inter negotiatores habita differentia) contra Viglium ad rubric. num. 15. I. de testament. milit. amplector, cum Accursio in l. milites. 45. ff. ex quibus causis major. 25. ann. & c. & in l. si cohortalis. 12. §. sed etiam. C. de cohortal. lib. 12. Claud. Cotereo lib. 1. de jure & privileg. milit. c. 8. Luca de Penna, in l. un. num. 1. C. negot. ne milit. Paride de Puteo in tract. de re milit. lib. 1. sub rubr. an. viri negotiatores, & c. num. 2. P. Gregor. 4. de Repub. 7. num. 6. & sequen. per text. l. un. C. negot. ne milit. & l. si cohortalis. 12. C. de cohortal. lib. 12. Sunt enim negotiatores ut plurimum debiles & invalidi, ideoque malo facilè succumbunt, ob vitæ suavitatem

017
tatem in militia deficientem Coter. dicto loco. Quo sensu
Lipl. § Polit. 12. scribit, hanc etiam notam in militibus esse
attendendam, quo scilicet genere quæstus aut artis sese susten-
tent. Nam ad mollitiem aut duritiem, ignaviam & fero-
ciam haud leviter hoc facit. Hodie tamen & opifices & ne-
gociatores ad militare cingulum admittuntur. Viglius cit.
loco. Sed vide super hodierna militia querelam Justi Li-
psii §. Polit. 8. IV. Q. Num omnes res indistinctè, siue mo-
biles sint, siue immobiles in bello captæ fiant capientium?
Aff. argum. §. item ea. 18 J. de rerum divisione. I. natura-
lem. §. in fin. & l. 7. ff. de acquir. rerum dominio. Don. 4.
Comm. 21. Aristoteles 4. Polit. 4. Et mobiles quidem ita
sunt capientium privatorum, ut Imperatoris vel Ducis as-
signatione minimè opus sit Gedeus in l. 3 §. eius qui. num.
11. ff. de Verb. Signif. Diff. Bartolus in l. naturalem. §. finali.
in prima & secunda lectura. ff. de acquirendo dominio. Bal-
dus in §. item ea. num. 6 & 7. Inst. de rerum divisione. Im-
mobiles verò, non fiunt privatæ sed publicæ leg. si capti-
vus. 20. §. 1. ff. de captiv. & postlim. rev. Donellus 4. Com-
men. 21. V. Q. An fides hosti, data sit servanda? Affirmo
per cap. noli. 23. quæst. 2. Hottman. ill. quæst. 7. Hinc con-
cludo, captivum ab hoste legitimo, hac cum conditione, ut
λύτρον solueret dimissum, redire ad solutionem teneri.
Treutler. vol. 1. disput. 6. thes. 7. litera a. Diff. Bartol Bald. &
Alèx in locis ap. Treutl. ibid. alleg. Ut autem ab illa conven-
tione dimissus recedere non potest, ita neque dimittens.
Vnde etiam si hic illius facultates majores, quam putarat,
postea deprehenderit, tenebitur tamen priori conventioni
stare, nec summam ampliari poterit, ut rectè judicarunt
Assessores Parlamenti Gracionopolitani, teste Guid. Papa
decis 113. incip. in facto guerrarum. VI. Q. Vtrum prin-
ceps captivus pacem contrahens restitutionem ex edicto
de vi & metu prætereundere possit? Affirmant Dd. communi

Bart. in l. convent. ff. de pact. Bald. consil. 364. Dec. conf. 219.
sed ex imperitiâ juris fœcialis, ut optimè demonstrat Bodin,
lib. 5. de Repub. c. 6. n. 596. VII. Q. Dux Brabantia, Imper.
Romani & Regis Franciæ Vafallus, confœderationem fe-
cit cum Anglis, antiquis regum Franciæ hostibus: quæritur,
an commiserit feloniam, ita ut feudis, quæ habuit à rege
Franciæ, potuerit priuari? Nego Injit enim illud fœdus, non
ut regis Franciæ, sed ut Imp. Romani Vafallus. pulchrè Ni-
col. Éuerard. à Middelb. in loco de tanquam seu respect.
VIII. Q. Num veneno hostem liceat occidere? N. contra
Bald. Defensio enim in bello esse debet. At contra vene-
num nemo se tuetur. l. 1. §. 17. ff. ad S. C. Syllan, Fr. Rosell.
thes. § 2. de jure publ. Istiusmodi scelaratissimis artibus, velu-
ri Medææ taberna, Papatus plenissimus, testibus scriptorib.
Vitar. Pap. Rom. Imò & sacris venena adhibere, illis Sacer-
dotibus nulla religio est. Injeto enim in calicem veneno,
dum rem divinam faceret, eo modò Victorem, Pontifi-
cem suum Divum fecerunt. v. Kirchner. disp. Polit. ult. hy-
poth. §. lit. a. Tandem notandum Christianorum inter se
dissensiones, non tam bella esse, quam lanienas, ut rectè sen-
tit Wesemb. in æ. ff. de captiu. & postlim. reuert. Et Anton.
Corfet. in tr. de potestate regia, p. 5. n. 36. Non possunt, in-
quit, reges insurgere contra fideles, prout hodiè principes &
reges Christiani bella inter se gerunt. Vnde miratur Ho-
stiensis, qualiter à suis confessoribus absolvantur v. Bartol.
in l. hostes, 24. in fin. ubi Alban. in addit. ff. de capt. & post-
lim. rev. Cæpolla in tr. de servit. vrb. præd. c. 1. n. 4. (f) l. 1. ff.
ad L. Jul. de ambitu. Bart. in l. 1. C. de dignitat. (g) c. un. quæ
sint regal. l. 2. C. de falsâ moneta. l. 1. C. de vet. numism. pote-
stare. Vbi de hoc majestatis jure D d. tractant, quærere so-
lent: An creditis certo numero thaleris, vel aureis, solutio
thaleris vel aureis fieri debeat, an verò alterius generis num-
mos, puta minutam reddete peccuniam debitor jure possit?
Prius negamus cum Hottm. ill. quæst. 15. Donell. in l. 3. n. 10.
ff. de

85.
ff. de reb. cred. Fach. n. 2. controver. 49. Diff. Bart. & Gothofr. in l. 3. ff. de reb. cred. & idem Bart. in l. 1. §. ult. ff. de auro & arg. leg. Boër. decis. 327. Non procedit autem nostra sententia. 1. Si pacto conuenerit, ut in eadem forma praestetur pecuniae aestimatio; tunc enim, si ea forma reperitur, in specie solvenda est, arg. l. 43. ff. de pact. l. 23. l. semper. ff. de R. l. Recess. Imperii, Anno 1559. ubi habetur ordinatio monetae. §. Die jetzt gemeine/re. **Was hievor auffgetheidingt vndt verschrieben ist/re.** Si verò amplius non reperiatur, aestimatio antiquae monetae in alia solui poterit Andr. Gail. 2. obser. 73. n. 6. Myns. cent. 1. obser. 61. & cent. 4. obf. 1. Toming. decis. 19. arg. l. si domus 71. §. qui confitetur. ff. de leg. 1. 2. Si maximum ex ea aestimationis praestatione damnum pateretur creditor, quod fieret, si minutissimam monetam solueret debitor, quam non ita commodè creditor erogare posset, aut aliò transferre, arg. l. 3. ff. de reb. cred. l. Paulus. 99. ff. de solut. d. ord. monet. §. Die jetzt gemeldte gemeine Reichsmünz/re. Hisce affinis est illa quaestio: An si nummorum mutatio contigerit ita ut creuerint vel decreuerint creditori sit ostenda aestimatio, quae fuit tempore contractus, an quae est tempore solutionis? Prius verum est Myns. 4. obf. 1. Andr. Gail. 2. obf. 73. n. 3. ubi tradunt hanc sententiam in Camera Imperiali approbatam esse. Approbata etiam ea est ab Augusto Electore in Saxonia, p. 2. const. 28. Assessionibus Grationopolitanis Guid. Pap. decis. 493. vers. concludo ergò. & Doctoribus commun. Gabriel. Roman. lib. 3. comm. conclus. tit. de solut. & lib. 1. conclus. n. 1. Pinell. in l. 2. in Rub. p. 1. n. 21. & seq. C. de resc. vendit. Coraf. 3. miscell. 13. n. 5. Hottm. ill. quaest. 15. Regner. Sixtin. tr. de regalib. c. 9. n. 117. & seqq. Diff. Fachin. & ab eo alleg. 2. controver. 9. (h) l. vectigalia. 10. in pr. ff. de public. l. 3. & tot. C. noua vect. inst. non posse. Clar. in. §. feudum. q. 29. n. 1. Myns. 1. obser. 29. n. 1. cum 4. seqq. Guido Papa decis. 197 & decis. 444 n. 1 in fin. cum n. seq. item decis. 551. n. 11. Consistit autem vectigal in pecunia numerata, nec

B 3

con-

consuetudine introduci potest, vt species loco vectigali sol-
 uatur Henningus Gæden. conf. 7. & 8 Schneid. v. in §. ca-
 pite 3. n. 3. l. ad L. Aquil. Quæri hic non incommode potest.
 1. An princeps pro maritanda filia tributū imponere possit?
 2. An idem possit pro redemptione captiuorum? Vtrumque
 affirmamus cum Boër. decif. 126. & decif. 128. 3. Num magi-
 stratus telonium suum, de uno eoq; consueto loco, absq; Im-
 peratoris consensu in alium transferre possit? Neg. arg. l. fi
 cui. 9. v. l. verum. ff. de seruit. P. Frider. Mind. lib. 2. de man-
 dat. c. 42. n. 4. & 5. 4. Num culpa focii vel aurigæ, nauæ aut
 famuli res portantis, non autem proferentis eas ad telo-
 nium locio vel domino noceat? Neg. cum Rosenthal. c. 5.
 de feud. concl. 40. n. 4. in notat. ad lit. d. & conclus. 41. in fin.
 arg. l. fraudati 8. §. 1. ff. de publican. facit. l. sancimus. 22. C. de
 pœn. (i) vide Bodin. 7. de repub. 10. P. Gregor 9. de Repub.
 1. ubi de iurib. maiestatis copiosè disserunt.

V.

*Ceterum magistratui à summo, (a) quàm infe-
 riori, competit jurisdictio, (b) qua in genere (c)
 accepta, est notio civilium & criminaliū cau-
 sarū, cum statuendi & exequendi potestate. (d)*

(a) Ex jure scilicet quo summus magistratus est, Vult. r.
 J. R. II. circa fin. crassus igitur eorum error est, qui Imp. jurisdic-
 tionē non habere scribunt. v. Obrecht. c. 6. de jurisd. n. 39.
 (b) A jure dicundo ita dicta, arg. l. 12. ff. de vulgari & pup. subst.
 Wes. in 2. ff. de jurisd. & in Oecon. lib. 2. ff. Obrecht. c. 1. de ju-
 risd. n. 6. Diff. ad l. 3. ff. de jurisd. gl. ad verb. mixtū est. & Bart.
 n. 3. Zas. in rubr. ff. eod. n. 1. (c) Jurisdictionis enim vocabulum
 & generis, & speciei loco ponitur, vt multa alia in jure Civili.
 Sub jurisdictione in genere accepta, tam mixtū, quàm me-
 rum Imperium tanquam species comprehenduntur, D. Scip.
 Gentil. lib. 1. de jurisd. c. 2. Math. Steph. lib. 1. de jurisd. c. 3. Diff.
 Obrecht. c. 2. de jurisd. n. 13. Hinc sequitur concessio in feudū
 castro

86
Jurisdictione etiam censeri concessum merum imperium Dn. Scip. Gentil de jurisd. 23. Vult. de feud l. 1. c. 5. n. 5. Diss Bald in c. quanto. n. 5 in fin. X. de judic. Sub generali tamen jurisdictionis omnimodæ cōcessione, regalia non venire, rectè docet Math. Stephanij lib. 1. de jurisdic. c. 2. n. 7. Quæ sententiam meminij etiam Dn. Georgium Ruprecht senior J. C. parentem meum, piæ memoriæ, cōsulendo lecturū esse. (d) Dn. Scip. Gentil. lib. 1. de jurisd. c. 1.

VI.

Jurisdictione in genere accepta dividitur in jurisdictionem specialiter ita dictam, & merum Imperium. (a) Jurisdictione in specie ita dicta est notio civilium causarum, cui imperium mixtum coheret. (b) Merum Imperium est habere gladij potestatem ad animadvertendum in facinorosos homines. (c)

(a) Magnific. & Clariss. Dn. Prorektor & Præceptor noster Scip. Gentil. 1. de jurisd. 2. ubi, non addo, inquit, tertiã speciẽ, id est, mixtū imperium. nam hoc idem est, quod jurisdictione, vel certè jurisdictioni sic cohærens, ut ab ea diuelli nõ possit, rectèq; ab Accursio, Cujacio aliisq; dictū, quidquid est jurisdictionis etiam est mixti Imperij & viceversa. Minimè tamẽ inficior, in quibusdam causis imperium magis cõspici, & jurisdictione p̄pmodū occultari, quæ & inde magis Imperij, quã jurisdictionis esse dicuntur ab Vlpiano in l. 4. ff. de jurisd. ubi vocabulū Magis electiue poni, neq; Bart. ad illã l. 4. neq; Math. Steph. lib. 1. de jurisd. c. 5. n. 38. adhuc mihi persuaserūt v. Scip. Gentil. lib. 1. de jurisd. c. 24. Thom. Michaël. concl. 99. de jurisd. lit. e. (b) l. 3. ff. de jurisd. (c) Ita merum Imperium, definit Vlpian. in d. l. 3. ubi tamen Bartol. & Dd. communi, merum Imperium definiri negant, proindè illud aliter definiunt, ut videre est ex Obrecht cap. tertio, de jurisdic. n. 18.

n 18, sed ego cum clarissi Præceptore meo Dn. Scip. Gentil. lib. 1. de jurisdic. c. 4. circa fin & lib 3. de jurisdic. c. 3. in princ. Math Steph. lib 1. de jurisdic. c. 6 n 19. & seqq aliisq; Vlpiani definitionem pro perfecta agnoscerem, nisi vocabulum Homines, redundaret. Nullum enim, animal facinorolum esse potest, quam homo l. r. si quadr. paup fec. dic. c. firmissime. & c. mulier. 15; q. 1.

VII.

Inter divisiones jurisdictionis reperitur Et illa: quod jurisdictionis alia sit propria, alia non propria. (a) Propria alicui jure suo proprio: (b) Improperia aliunde quam à lege vel principe (c) competit. Et q; hac vel mandata, (d) vel prorogata. (e)

(a) Vult 1. I. R. 12. arg. tit. ff. de off. ejus cui mand. est jurisd. & tit. de creal. de offic. ord. & de off. deleg. adde. l. 5. ff. de jurisdic. confer. quæ dicta sunt supra thes. 5. lit. a/ (b) Hanc princeps habet ex jure illo quo princeps est, nimirum ex L. Regia. §. sed & quod. l. de 1. N. gentium & Civili. l. r. ff. de const. princ. Inferior verò magistratus, vel jure concessionis specialis, vel jure magistratus. Merum Imperium speciali lege, Scto, vel constitutione Principis competit. Mixtum Imperiū jure magistratus. l. 7. ff. de off. ejus cui mand. est jurisdic. An autem præscriptione acquiri possit jurisdictionis? disputant Dd. Quæ disputatio olim jure Romano inaudita fuit, imò absurda. Nostris verè temporibus & utilis & necessaria, Dn. Scip. Gentil. lib. 3. de jurisdic. c. 23. Tradunt autem Dd. acquiri præscriptione jurisdictionem & merum imperium, & quidem instar rei immobilis, unâ cum territorio annis decem inter præsentates: inter absentes verò viginti: Bl in l. fin. C. de præscript. long. temp. sed citra territorium

rium, vt res incorporales, 30. vel 40. annis, cum titulo scilicet
& bona fide per l. fin. C. de præscript. long. temp. absq; titulo
verò aut eo, quod vicē tituli habet, immemoriali tempore.
l. hoc iure. §. ductus aquę. ff. de aq. quotid. c. cum olim. e. audir-
tis. c. audientium. X. de præscript. vide Math. Steph. lib. 1. de
jurisdic. c. 38. n. 33. & seqq. Quę sententia vera est, quamvis
potius vi consuetudinis, quam juris autoritate expressa su-
stineatur. vide quę in simili scribit Bald. Novell. in tract. de
dote. p. 6 priv. 44. Et profectò eiusmodi rationes è jure Ci-
vili, præsertim privato petita, in causis regnorum & popu-
lorum, non habent multum ponderis: sed factiones & pri-
vilegia potius & fœdera, & sæpissimè jus armorum præva-
lent ac præpollent, vt eleganter scribit Dn. Præceptor. Scip.
Gentil. 3. de jurisdic. c. 22. in fin. & 1. de jurisdic. c. 27. & di-
sp. de regal. thes. 65. Arnold. Clapmar. 4. de arcan. rerum-
pub. c. 1 & passim in illo tot. tract. (c) Vult. 1. J. R. 14. (d) Cano-
nes & Practici delegatam vocant. Est autem mandata ju-
risdictio quam quis habet nomine nō suo, sed alieno. Vult.
cit. loc. Cæterùm causas mixti Imperii mandari delegari vè
posse probat. l. 1. ff. de off. eius cui mand. est jurisdic. Covarr.
3. var. resolut. 20. Dn. Præceptor. Scip. Gentil. 2. de jurisd. 24.
At meri Imperii causę, neque jure Civili, d. l. 1. ff. de off.
eius, & c. 1. nemo potest. 70. ff. de R. J. 1 solent etiam, 6. ff. de
off. procons. neque jure Canonico arg. c. si pro debilitate. in
fin. X. de offic. deleg. c. 1. Clem. de hæret. neque etiam mori-
bus nostris. Zas. in l. 3. ff. de jurisdic. licet contradicant D d.
communiter. Wesenb. in ff. de off. eius cui mand. est ju-
risd. n. 4. & in ff. de jurisd. n. 11. delegari possunt, Dn. Scip.
Gentil. 3. de jurisdic. 29. etiam si is qui publici iudicii habet
exercitionem adversa labore valetudine Dn. Præceptor
Scip. Genti. d. lib. 3. de jurisd. 28. (e) vide Vult. 1. I. R. c. 14. n. 17.
Prorogatio autem non rectè fit privato Vult. cit. loco ~~Cod.~~
~~ad c. n. 14. X. de sequestrat.~~ De illo dubitatur: An rectè
C fiat

fiat prorogatio jurisdictionis delegato, cui scilicet à magi-
stratu demandata est jurisdictionio? Et verior est sententia afir-
mativa, l. 1. ubi gl. ff. de judic. Diff. Azo in l. 1. num. 7. C. de ju-
risdict. Cyn. in l. si quis, in contensu, num. 15. C. de Episc. aud.
Zaf. in l. 15 ff. de jurisdict. quorum sententia in ord. Camer.
Imp. est approbata, p. 2. tit. 4. §. *Sum videri* etc. vide Mynf.
2. obl. § 2 Gail. 1. obl. 33. num. 3.

V III.

*Aggredimur nunc ad res publicas, (a) inter
quas refero, quæ ad Rempublicam pertinent,
vel jure opportunitatis & defensionis, vel jure
patrimonii. Prioris generis sunt fora (b) thea-
tra, (c) stadia, (d) muri (e) porta, (f) & si qua sunt
similia. (g)*

(a) Pluribus enim de magistratibus agere, propositi mei
jam non est. Interim tamen, qui plura de iis legere cupit,
adeat Dn. Scip. Gentil. tract. de jurisd. & Vult. 1. J. R. 6. 12. 13.
14 & 15. ubi de magistratib. tam summis, quàm inferioribus,
eorumq; officiis, jurisdictione, dignitate, ut & muneribus ab
illis inunctis latè disserunt. (b) Juxta hæc & continentur sunt
carceres P. Gregor. 2. de Repub. 7. quos violenter effringen-
tes capite puniuntur, l. 1. ff. de effractoribus dummodò car-
ceres sint summi Principis Wesenbec. in ∞ . ff. de effract. Diff.
Damhaud. c. 18. prax. criminal. Quod procedit, etiam si in-
carceratio in debite facta fuerit, l. in eos. 13. ff. de custod. &
exhib. reor. Damhaud. cit. loco. Diff. Bartol. in l. vis eius. C.
de p. probat. alleg. à Wesenbec. cit. loco. (c) Horum nostris
temporibus nulla ferè haberi tolet ratio, si credimus Fr. Pa-
tricio 8 de instit. Reipub. 14. Veteres autem putârunt, mul-
titudini nihil gratius præstari posse, quàm fabulas dare &
specta-

M

Spectacula ac ludos exhibere Patrit. eit. loco. Vnde Theodo-
 sius rex Symmacho valdè commendavit theatrorum Ro-
 manorum reparationem & fulcimentum, apud Cassiodor-
 lib. 4. var. Quod si verò adhuc ludos exhibere, volumus, ca-
 veamus oportet, ne quod ad honesta: delectationis usum,
 inventum est, ad abusum & morum corruptionem conver-
 tatur. Quare de pulchrè differit Tertull. Cypr. libb De spe-
 ctac. & novissimè P. Gregor. 2. de Repub. c. 11 n. 4. (d) Stadium
 sunt, in quibus homines equiq; currunt, ubi cum dubitatur
 uter prior ad stadium pervenerit omnibus ex æquo currèdi
 denuò potestas facienda. v. Vasq. c. 90. cõtrov. n. 1. cum seqq.
 & c. 91. n. 5 cum seqq. & c. 92. Aliàs cuius equus prior ad me-
 tam pervenit, is victoriam reportat, nisi ipse in medio deci-
 derit Vasq. d. c. 91. num. 1. cum 3. seqq. (e) Muros sanctos esse,
 Gaius in l. 1. ff. de rer. divis. scribit. Sunt enim quodammodo
 divini juris d. l. 1. Vnde apparet, non eam tantum esse ratio-
 nem quam adfert Accurs. ad d. l. 1. cur muri dicantur sancti,
 quia videlicet Sancita sit in eorum violatores pœna capitis.
 Ex hac enim ratione & monetæ sanctæ essent, cum in ea-
 rum falsarios & adulteratores non minus constituta sit ca-
 pitis pœna. l. 1. C. de falsa moneta: Sed & eam quod quo-
 dammodo divini juris sint, vt rectè animadvertit Gilber-
 Regius. 2. c. 4. Porro Pomponius in l. ult. ff. de re-
 rùm divisione, si quis, inquit, violaverit muros, capite pu-
 nitur. Hoc de muris cujuslibet alterius civitatis, quam
 Romanæ intelligendum esse vix crediderim Bartol. in d. l.
 ult. Clar. 5. sent. quæst. 68 num. 25 Rol. à Valle, vol. 2. conf. 8.
 Diff. Gædd. in l. 5. num. 17. & 18. ff. de Verb. Signif. Sunt qui-
 dem & in municipiis muri sancti l. Sanctum. 8. § in municipi-
 piis. l. ff. de rer. divis. At certè & bona municipiorum dicun-
 tur publica. l. inter publica. 17 ff. de Verb. Sign. nihilominus
 tamen si quis civitatis alterius, quam Romanæ bona subtra-
 xerit, non punitur ex L. Julia pecularis, quæ ad versus eum
 qui

qui civitati Romanæ quid subripuit, constituta est, sed præ-
na furti. Atque ita contrarietatem, quæ videbatur esse in-
ter Marcianum in l. 4. §. ult. ff. ad L. Jul. pecul. & Papinianum
in l. ob pecuniam. 83. ff. de furt. tolli posse, cum Accursio in
d. l. 4. & P. Gregorio. 32. Sytagm. 19. n. 1. puto, Diff. Alc. 1. dis-
punct. 3. Aliter Duaren. P. Faber & Forner. referente Go-
thofr. in d. l. 4. Huc refertur potest nobilis quæstio: Num
destructis mœnibus privilegia civitatis percant? Distinguen-
dum autem hic est; aut destructa sunt mœnia ab hoste, aut
propter delictum civitatis. Priori casu privilegia nullatenus
amittuntur. Nam civitas adhuc intellectu quodam, sine
ullo corpore materiali vivit, ejusque anima sine corpore ex-
tat Bald. in margar. sua in verb. ciuitas. Quod pertinet, quod
Pompejum, cum ducentos Senatores, & meliorem civitatis
partem, vrbe secum eduxisset, Cæsariq; mœnia & tecta reli-
quisset, exclamasse ferunt, Rempublicam scilicet sine parie-
tibus consistere posse. Nec enim jura civitatis in mœnibus &
tectis urbis, sed in forma internæ ordinationis consistunt, ut
ex Dione & Bodino scribit Kirchner. disp. Polit. 1. coroll. 8.
lit. b. Posteriori verò casu civitas mori dicitur Bald. ad tit. de
pace constant. in verb. Imperialis, num. 8. Ideoque etiam
omnia privilegia amittuntur Innoc. in c. cum ex inuncto.
num. 2. Extra de novi op. nun. etiam si muri reedificentur &
restaurentur Bellon. cons. 1. Quod intelligo si absque supe-
rioris consensu reedificentur. Ut enim absque huius con-
sensu civitas muniri nequit (quod maximum dominationis
arcanum sapere videtur Arnoldo Clapmario, lib. 3. de arcan.
Rerumpub. c. 7.) l. sacra loca. 9. §. muros a, & ibi glos. in verb.
nec reficere. ff. de rer. divis. ira neque destructi muri reedi-
ficari Bald. in l. si vt proponis. 2. n. 1. C. de nupt. Quod si verò
superioris voluntas accefferit, dicendum puto, amissa privi-
legia recuperari. Videtur enim tunc mortua civitas ani-
mam recipere, & quasi resurgere. vide Andr. Gail. 2. obs. 61.

(f) Quæ.

(f) Quæ etiam inter res sanctas referuntur. l. 1. ff. de rer. divis.

(g) Videatur omnino. P. Gregor 2. de Repub.

IX.

*Jure patrimonii ad Rempublicam pertinent
res fisci. Est autem fiscus propriè ærarium Prin-
cipis, (a) in quod multa & pœna damnatorum, (b)
aliaque de quibus in c. un. quæ sint regalia, (c) in-
feruntur.*

(a) Rectè dicitur ærarium Principis, Estque distinctum à patrimonio Reipublicæ arg. l. 72. in fin. de contrah. empr. l. 3. §. 8. ff. de jure fisci. Rayard. 4. var. 4. Quomodo, igitur, inquis, in thesi dicitur, res fisci pertinere ad Rempublicam? R. licet res fisci propriè ad Principem pertineant; tamen ad eum non ita pertinent ut patrimoniales, quas habet Princeps ut Nero, vel Antoninus. Sed pertinent ad Principem, ut Principem, ratione scilicet Imperii seu Reipub. cui præest. Vnde non revera & planè propriæ principis esse dicuntur, sed quasi propriæ & privatæ, l. 2. §. 2. ff. ne quid in loco publ. l. pacta conventa, §. 1. ff. de contrah. empr. Sunt igitur res fisci magis publicæ & ad Rempub. pertinentes, quam privatæ & propriæ principis, clariss. Dn. Præcept. Scip. Gentil. lib. 2. de donat. int. vir. & uxor. c. 2. per l. 1. ff. de publ. l. inter. ff. de Ver. Signif. (b) c. un. quæ sint regal. Ut autem multa à pœna differat, docet clariss. Dn. Præcept. Scip. Gentil. in disput. de regal. thes. 124. Hic quæri potest: An pœna in eum, qui album prætoris corrupserit statuta in l. 7. ff. de juris. ad fiscum pertineat? Ita vult Zas. in ∞ . si quis jus dic. non obtemp. Sed Duaren. in l. 25. §. ult. ff. ad S. C. Syllan. & Wesenb. in ∞ . n. 13. ff. de juris. putant eam inter fiscum & actorem esse dividendam, Ego eam soli actori tribuendam existimo, per ea quæ

quæ differit Joh. Gædd. ad l. 12. in pr. n. 15. & seqq. ff. de V. S.
(c) Ad quod videantur, Borch. & Sixtini comm. & magnifici
Domini Prorektoris & Præceptoris nostri Scip. Gentil. de
eo habita disputatio.

X.

*Coronidis loco de thesauro addo: si inventus
fuerit in loco religioso publico, dimidium inven-
tori, & dimidium fisco competere: Quod si verò
in loco religioso proprio inventus fuerit, penes
inventorem totum jure remanere.*

De priori casu accipio constitutionem Divorum fra-
trum, relata à Callistrato in l. non intelligitur. 3 § penult.
ff. de J. fisci, & Fridericum I in c. un. quæ sint regal. De poste-
riori verò casu Hadriani sententiam à Justiniano in § the-
sauros. J. de rer. divis. approbatam. Dominic. Arum exercit.
Justin. 4. th. 18. Atq; ita sibi concordantes redduntur Impp.
quos tamen nulla subtilitate conciliari posse putavit Egui-
nar. Baro ad d. §. thesauros.

*Et hac pauca in presentiarum de jure publi-
co posuisse sufficiat: Omnia enim hic con-
gerere non vacat.*

SOLI DEO GLORIA.

AD

A D

HVMANISSIMVM. MATOVE
doctissimum Dn. Respondentem, amicum
Et commensalem suum sua-
visimum.

Sr insignis honos celebri dessemmate natum
Nec non posse pios commemorare patres. Gloria
Gloria sed maior semper vestigia celsa
Pectore toto (me iudice) quærere autum,
Extulit eximium præsignis fama parentem,
Qui fuit Aonij portio magna chori.
Hunc gemit alma Themis, Peithô, defletq; Thaleia
Hunc luget Clío, fletq; Minerua potens,
Hunc quod posteritas celebret, quoq; fama superstes,
Ingenium, virtus, vita, Themisq; facit.
Es verè dignus nunc omni munere laudum,
Quod referas mentem, chare Ruprechte, patris,
Te Phœbus nimium primis adamauit ab annis
Et fouit proprio Graia Minerua sinu,
Non tibi desidia sunt cordi, Murcia languens
Viua ingenium non hebetare valet.
Vnica Mœonias tibi visere cura Camœnas,
Et benè scrutari scita verenda Dices.
Instans Cæsarei sinuosa volumina iuris
Traçtibus immensis nunc superare studes
Themata ciuiles latum disiecta per agros,
Nunc das iuridico discutienda gregi,
Hæc ars ciuilis meritò præfertur vbiq;
Quâ sine Lex, Rex, Grex, iuraq; sacra iacent.
Ergo vrge Themidem, lepidas sectare Camœnas
Militiæ capies sicq; brabea tuæ,

Michael Wendlandus G. Pom.

2

P. 264

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and appears to be a list or a series of entries.]

Altdorf, Diss., 1599-1633

ULB Halle

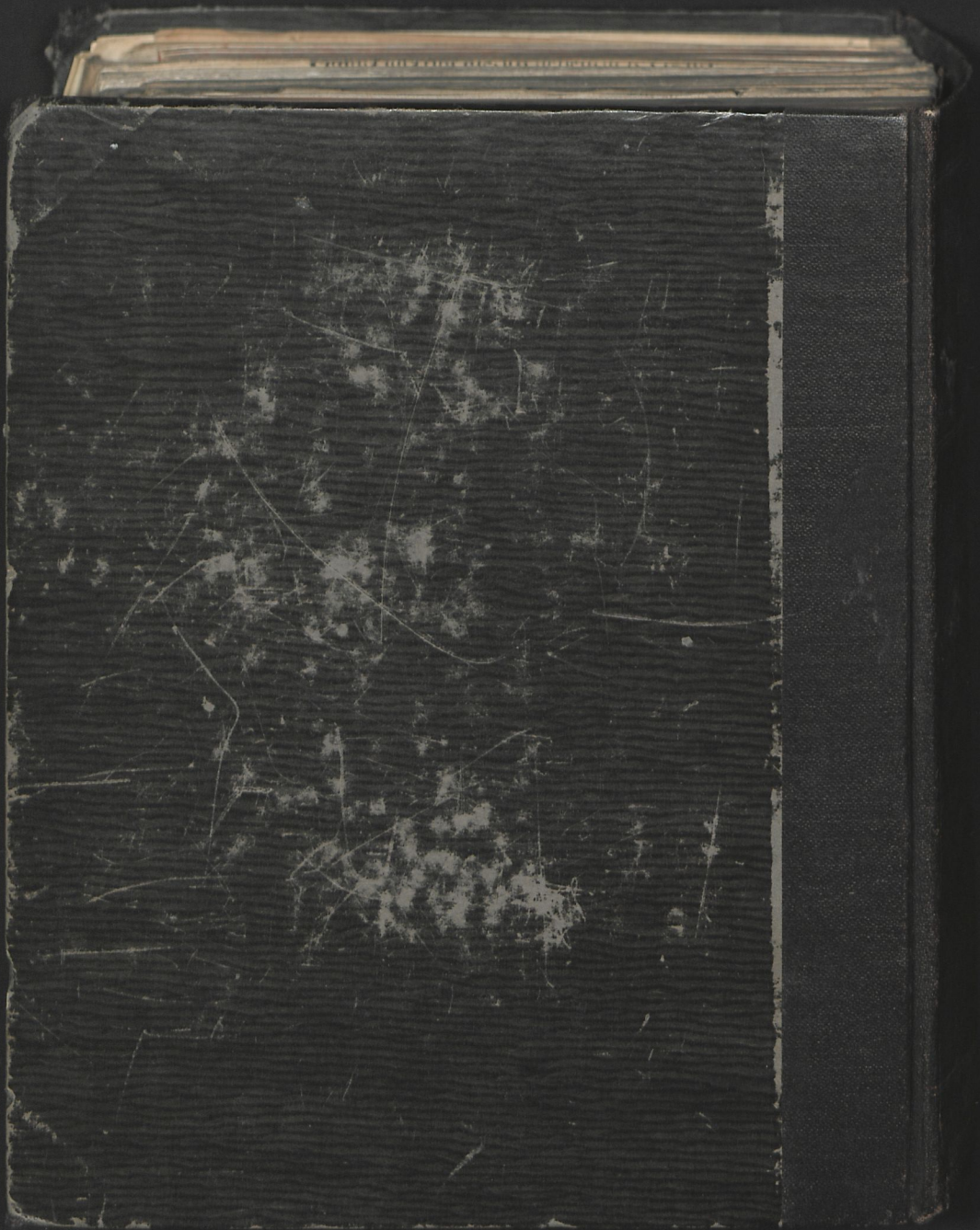
3

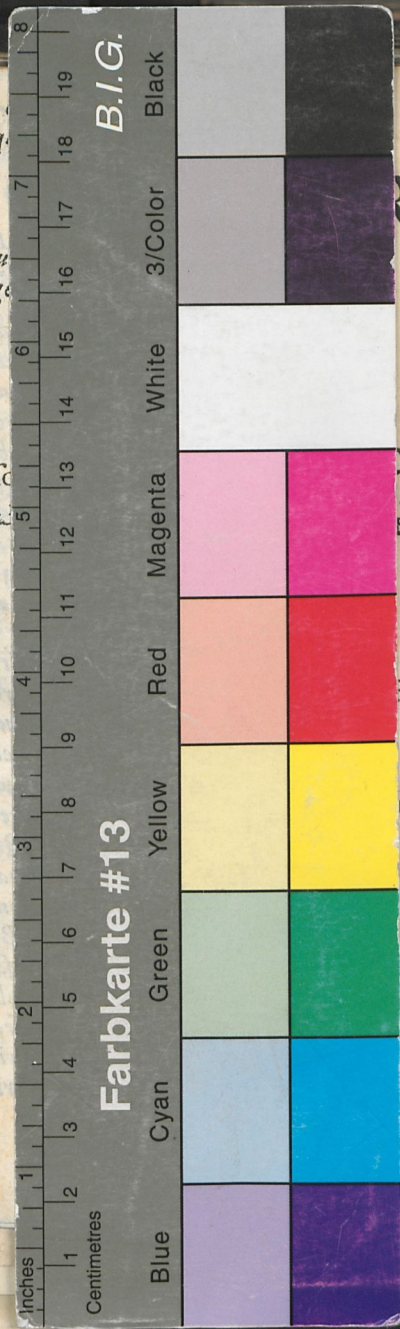
005 607 582

TA → OL

WMA

THESES
De
RE PVBlico.

D. O. M. A.

Permissu superiorum

PRÆSIDE

Clarissimo & Consultissimo Viro

CUNRADO RITTERS-

SIO JC. ANTECESSORE

& Consiliario Norico, Præceptore
suo observando

Publica disquisitioni subjecta

à

GANGO-HEINRICO Ruprecht,

Suinfurtensi Francone.

Academia Altorphina auditorio ICtorum
Welferiano.

Ad diem XIX. Martii,

ANNO

M D C X I,

ALTORFII,

sub Cunradum Agricola.